

Alè de llum

Un relat de: [Vicenç Ambrós i Besa](#)

Enmig de la rosada del matí,
t'esmunys entre les fulles perfumades
mentre es desclouen les flors vellutades
del teu immens i exuberant jardí.

Les llavors que escampaves fent camí
són avui les hores cristal·litzades
de records per omplir vespres i albades
amb somriures que impregnen el destí.

Te'n vas, tieta, bo i restant en mi
com el blau que emmarca les serralades.
Descansa en pau, i entre les valls gemades
com un alè de llum ben cristal·lí.

Berga, 7 de març de 2009